

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/62/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123209099
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8123209099.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Kataríny Krochtovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: IMMOBAU s.r.o., so sídlom Kuzmányho 12, 811 06 Bratislava, IČO: 35 841 893, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Karol Pudlák, s.r.o., so sídlom Štefánikova 98/70, 058 01 Poprad, IČO: 53 575 318, proti žalovanému: Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, XXX XX J., o neodkladné opatrenie, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 7C/73/2023-23, zo dňa 09.10.2023, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku I. a II.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) neodkladným opatrením rozhodol, cit.:
I. „Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamieta.
II. Žalobcovi náhradu trov konania o neodkladnom opatrení nepriznáva.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 324 ods. 1 až , § 325 ods. 1 a ods. 2, § 326 ods. 1 a ods. 2, § 329 ods. 1 a ods. 2, § 330 ods. 1 a ods. 2 a § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia okrem iného uviedol, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi hnutelné veci: motorové vozidlo značky: B. B druh: nákladné, F.: Q L.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, rok výroby: XXXX, farba: Z. , motorové vozidlo značky: E. E. XXX., druh: kolesový nakladač, výrobné číslo: E rok výroby: XXXX, motorové vozidlo značky: X. O. XXX-G., druh: pásové rýpadlo, výrobné číslo: X rok výroby: XXXX, váhy na kolesový nakladač, podkopová lopata na pásové rýpadlo, kľúče od uvedených vozidiel a všetky dokumenty s nimi súvisiace. Návrh na vydanie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom týchto nehnuteľných vecí, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22.06.2022 od spoločnosti P. T. R. s.r.o. za cenu vo výške 100 800 eur s DPH. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca predložil aj Kúpnu zmluvu zo dňa 22.06.2022, uzatvorenú medzi predávajúcim, t.j. spoločnosťou P. T. R. s.r.o. a kupujúcim, t.j. S. s.r.o., predmetom, ktorej bol prevod vyššie uvedených hnutelných vecí. Súčasťou kúpnej zmluvy bolo aj dojednanie obsiahnuté v čl. 6., bod. 6.1, na základe ktorého sa zmluvné strany dohodli, že k odovzdaniu predmetu kúpy nedôjde ku dňu podpisu zmluvy, a to z dôvodu že tento predmet neoprávnene užíva tretia osoba. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedol, že predávajúci, t.j. spoločnosť P. T. R. s.r.o. výzvou zo dňa 13.04.2021 vyzval žalovaného na vrátenie hnutelných vecí, a to z dôvodu že ich neoprávnene užíva po dobu dvoch rokov, čím malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v sume 96 000 eur. Zároveň k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojil aj Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Y. Z.: N.-XXX/X-L.XXXX zo dňa 11.09.2023, ktorým bolo odmietnuté trestné oznámenie žalobcu. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že nebol dôvod na začatie trestného stíhania. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru nezistilo, že by došlo k naplneniu skutkovej podstaty

trestného činu podľa ust. § 216 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon (ďalej len „Trestný zákon“) a ani iného trestného činu. Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že žalovaný s huteľnými vecami, ktoré boli predmetom kúpy a sú v jeho výlučnom vlastníctve, vykonáva stavebné práce a odmieta ich žalobcovi dobrovoľne vydať.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný. S poukazom na podstatu a mimoriadny charakter inštitútu neodkladného opatrenia, a taktiež na zákonné podmienky, ktoré musia byť naplnené pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd prvej inštancie konštatoval, že neodkladná úprava pomerov vydaním žalobcom navrhovaného neodkladného opatrenia v preskúmvanej veci nie je dôvodná a ani opodstatnená. Podľa názoru súdu žalobca neosvedčil svoje vlastnícke právo k veciam, ktorých vydania sa prostredníctvom neodkladného opatrenia domáha. Oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi súd dospel k záveru o spornosti vlastníckeho práva žalobcu, keďže z Uznesenie OR PZ v Y. zo dňa 11.09.2023 vyplýva, že vlastníkom predmetných huteľných vecí je práve žalovaný. Z obsahu výpovede žalovaného a jeho manželky vyplýva, že došlo medzi ním jeho manželkou a S.. Y., konateľom žalobcu k uzatvoreniu ústnej dohody v roku XXXX resp. v roku XXXX, v zmysle ktorej boli predmetné huteľné veci, ponechané žalovanému a konateľovi žalobcu zostalo len povolenie na ťažbu kameňa v kameňolome P.. Takýmto spôsobom sa sporové strany dohodli na vyporiadaní svojich podielov v spoločnosti. Vzhľadom na predložené listiny a spornosť vlastníckeho práva, súd nevyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v znení v akom ho navrhoval žalobca. Žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov, pričom súd na doplnenie argumentácie uviedol, že výrok návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia evokuje záver, že neodkladným opatrením má byť dosiahnutá trvalá úprava pomerov medzi stranami sporu v zmysle § 330 ods. 2 CSP. V závere svojho odôvodnenia uviedol, že neodkladným opatrením by došlo k poskytnutiu ochrany vlastníckemu právu žalobcu, čím by súd nedôvodne zasiahol do práv žalovaného, čím došlo k prejudikovaniu rozhodnutia súdu o vlastníckom práve k huteľným veciam. V tomto kontexte poukázal aj na skutočnosť, že samotný žalobca si musel byť vedomý o spornosti vlastníckeho práva k týmto huteľným veciam už pri podpise Kúpnej zmluvy. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

5. O trovách konania súd rozhodol postupom v podľa ust. § 255 ods. CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej pomeru úspechu vo veci. Žalobca bol neúspešný, nevznikol mu nárok na náhradu trov konania a žalovanému žiadne trovy nevznikli. Preto súd prvej inštancie rozhodol tak ako to je uvedené vo výroku napadnutého uznesenia.

6. Proti výroku I. a II. napadnutého uznesenia podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Navrhol, aby odvolací súd nariadil neodkladné opatrenie v znení ním navrhovaným, zároveň žiadal aby odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Namietal, že súd prvej inštancie si nesprávne osvojil záver Okresného riaditeľstva PZ v Y. vyslovený v uznesení zo dňa 11.09.2023, číslo Z.:N.-XXX/X-L.-XXXX. Žalobca sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý konštatoval spornosť vlastníckeho práva, pričom žalovaný ani v priebehu trestného konania nepreukázal, že nadobudol vlastnícke právo k huteľným veciam. Namietal, že S.. Y. nemohol uzatvoriť ústnu dohodu so žalovaným o vyrovnaní podielov v spoločnosti lebo nikdy nevystupoval ako konateľ, resp. ako fyzická osoba, ale ani ako štatutár právnickej osoby, ktorá by riadila spoločnosť P. T. R. s.r.o. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, S.. Y. preto ani nemohol so žalovaným uzavrieť dohodu, ktorou by žalovaný nadobudol právo k huteľným veciam. Ak by k uzavretiu takejto dohody došlo, bolo by potrebné považovať ju v zmysle ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) za absolútne neplatnú. V tejto súvislosti uviedol, že ak by došlo k pripusteniu argumentácie súdom ohľadne spornosti vlastníckeho práva, znamenalo by to skutočnosť, že každý kto má fakticky v držbe akúkoľvek huteľnú vec by sa mohol dovolávať vlastníckeho práva. Zároveň zdôraznil potrebu urýchlenej úpravy pomerov, nakoľko voči žalovanému sú vedené exekučné konania, ktorými by bol peňažný nárok žalobcu ohrozený.

7. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych

zisteníach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie uznesenia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

11. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

14. Neodkladné opatrenie je potrebné vnímať ako mimoriadny prostriedok úpravy pomerov medzi stranami sporu, ktorým môže súd nariadiť, aby určitá strana v konaní niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala. Vychádzajúc zo zákonného znenia upravujúceho inštitút neodkladného opatrenia možno konštatovať, že neodkladné opatrenie je možno nariadiť v dvoch situáciách, a teda, ak existuje potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie. Nariadením neodkladného opatrenia tak dochádza k obmedzeniu dispozičných práv, pričom v tomto kontexte sa sleduje ochrana pred znevýhodnením postavením tej - ktorej strany sporu. Zároveň, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné uviesť popri všeobecných náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP aj opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Vzhľadom na mimoriadny charakter procesného inštitútu neodkladného opatrenia odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhoduje súd na základe postupov dokazovania za účelom rozhodnutia vo veci samej, ale najmä na základe základných skutočností osvedčujúcich odôvodňujúci záver o trvaní a dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

15. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že v rámci konania o vydanie neodkladného opatrenia je rozsah dokazovania (osvedčovanie) podstatne zúžený, a to v dôsledku účelu a podstaty predbežného opatrenia, lehoty na rozhodnutie o návrhu a pod. Osvedčovanie teda v kontexte rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia značí, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, ktoré sú dôležité pre rozhodovanie o návrhu na predbežné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia pravdepodobné. (viď uznesenie Najvyššieho Súdu SR sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010).

16. Potrebné je podotknúť, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia predstavuje dočasné rozhodnutie súdu, ktorého účelom je dočasná úprava pomerov strán a podmienkou pre jeho vydanie je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo tej ktorej strany ohrozené. Treba však zdôrazniť, že neodkladné opatrenie má charakter preventívneho riešenia vzťahu medzi stranami a nachádza svoje uplatnenie vtedy, ak je dôvodná obava, že jeho nenariadením by sa zhoršila pozícia žalobcu, alebo by vznikol priestor k tomu, aby bol vykonaný právny úkon, ktorý by vytvoril nezvratný právny stav. Taktiež súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia musí mať rozhodujúce skutočnosti osvedčené, musí zvažovať, či je osvedčený nárok a či je nariadenie neodkladného opatrenia potrebné. (viď Uznesenie Najvyššieho Súdu SR sp. zn. 3Oبدو/1/2017)

17. Dočasný charakter neodkladného opatrenia značí, že pred jeho nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť dodržaný formálny postup predpísaný pre dokazovanie. To však nepredstavuje tú skutočnosť, že súd môže neodkladné opatrenie nariadiť len na základe tvrdenia žalobcu bez toho, aby bola osvedčená pravdepodobnosť nároku a nebezpečenstvo hroziacej ujmy. Zásah do práv predbežným opatrením (neodkladným opatrením) dotknutej osoby musí byť primeraný osvedčenému porušeniu (ohrozeniu) práv a právom chránených záujmov, takisto primeraná musí byť aj prípadná ujma, ktorá vznikne z neodkladného opatrenia dotknutej strane. Pod pojmom dočasná úprava pomerov medzi

stranami je pritom potrebné rozumiť prípad, kedy existuje dôvodná potreba dočasne regulovať isté právne vzťahy medzi stranami, pretože hrozí vznik reálnej ujmy, resp. jej zväčšovanie. (viď uznesenie Najvyššieho Súdu SR sp. zn. 3Obdo/1/2017/). Rovnako tak, ako bolo vyššie spomenuté, nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania, čo značí, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje len tie najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, tak ako to je pri dokazovaní. (viď Uznesenie Najvyššieho Súdu SR, sp. zn. 9Cdo/293/2020)

18. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

19. Oboznámením sa s predloženým spisom odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil dôvodnosť potreby naliehavej a neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, neosvedčil splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie ním požadovaného neodkladného opatrenia podľa § 324 a nasl. CSP.

20. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať motorové vozidlá a huteľné veci bližšie špecifikované v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom huteľných vecí, ktoré žalovaný neoprávnene užíva a ktoré žalobca nadobudol na základe Kúpno predajnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom, ako kupujúcim, a spoločnosťou P. T. R. s.r.o., ako predávajúcim. Súčasťou predmetnej kúpnej zmluvy bolo aj dojednanie strán sporu, na základe ktorého sa dohodli, že k odovzdaniu predmetu kúpy nedôjde v deň podpisu kúpnej zmluvy, nakoľko predmet zmluvy neoprávnene užíva tretia osoba, t.j. žalovaný. Zároveň uviedol, že žalovaný bol na vrátenie huteľných vecí predávajúcim výslovne upozornený, a to výzvou na vrátenie vecí zo dňa 13.04.2021 do 7 dní. Taktiež bol vyzvaný, aby vydal bezdôvodné obohatenie vo výške 96 000 eur za neoprávnené užívanie vecí, avšak žalovaný na výzvy nereagoval.

21. Žalobca v odvolaní voči, namietal, že súd prvej inštancie si osvojil konštatovanie a záver vyplývajúci z Uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Y. zo dňa 11.09.2023 a dospel k záveru, že nedošlo k spáchaniu trestného činu neoprávneného užívania huteľných vecí, a preto vyvodil záver o spornosti vlastníckeho práva. Zároveň súd konštatoval, že p. S.. Y. nemohol uzatvoriť so žalovaným ústnu dohodu, (uvedené vyplýva zo zápisnice o výsluchu žalovaného a jeho manželky), nakoľko tento nikdy nevystupoval ako štatutár právnickej osoby, ktorá by riadila spoločnosť P. T. R. s.r.o.

22. Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi huteľné veci, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom predmetných huteľných vecí. Žalobca svoje vlastnícke právo k huteľným veciam odvodzoval predovšetkým z Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22.06.2022 medzi ním ako kupujúcim a spoločnosťou P. T. R. s.r.o. ako predávajúcim. Oboznámením sa s predloženým spisovým materiálom, ktorého súčasťou bola aj predmetná Kúpna zmluva mal odvolací súd konštatuje, že súčasťou kúpnej zmluvy bolo aj dojednanie medzi zmluvnými stranami uvedené v bode 6.1, na základe ktorého sa strany dohodli že predmet kúpy, t.j. huteľné veci, ktorých vydania sa žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, nebude predávajúcim odovzdaný v deň podpisu zmluvy, pretože ich neoprávnene užíva tretia osoba, t.j. žalovaný. Naliehavosť a potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu prostredníctvom neodkladného opatrenia bol povinný preukázať žalobca. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že dôkazné bremeno zaťažovalo predovšetkým žalobcu, ktorý mal nie nevyhnutne dokázať, ale osvedčiť potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti uviedol a odvolací súd sa stotožňuje s konštatovaním že v predmetnom konaní bola preukázaná spornosť vlastníckeho práva k predmetným huteľným veciam. Zo zápisnice o výsluchu žalovaného a jeho manželky, ktorá bola konateľkou spoločnosti P. T. R., s.r.o. vyplýva, že v roku XXXX, resp. XXXX sa spolu s konateľom žalobcu dohodli na tom, že žalobcovi bude prenechané povolenie na ťažbu kameňa v kameňolome P. a žalovanému ostanú predmetné huteľné veci. Takýmto spôsobom malo dôjsť k vyrovnaniu obchodných podielov v spoločnosti, a preto Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Y. dospelo k záveru, že v predmetnom prípade nedošlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods.1 a ods. 3 Trestného zákona. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že vzhľadom na mimoriadny charakter inštitútu neodkladného opatrenia bolo potrebné, aby žalobca, osvedčil naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov resp. obavu z ohrozenia výkonu

budúceho rozhodnutia, ktoré sú nevyhnutné pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Odvolací súd v danom prípade konštatuje, že žalobca neosvedčil nevyhnutnosť nariadenia neodkladného opatrenia. Z predloženej Kúpnej zmluvy vyplýva, že došlo k uzavretiu zmluvy medzi žalobcom ako kupujúcim a spoločnosťou P. T. R. s.r.o. ako predávajúcim, avšak nedošlo aj k prevzatíu vecí, ktoré boli predmetom zmluvy žalobcom. Práve dojednanie v Kúpnej zmluve, na základe ktorého si žalobca bol vedomý už v čase jej uzavretia, že nedôjde k odovzdaniu hnuiteľných vecí znamená, že neosvedčil vznik vlastníckeho práva k hnuiteľným veciam. Žalobca v konaní predložil Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Y. zo dňa 11.09.2023 z ktorého vyplýva, že trestným oznámením sa domáhal, aby bolo rozhodnuté, že žalovaný sa dopustil spáchania prečinu vymedzeného v ust. § 216 ods. 1 a ods. 3 Trestného zákona, avšak predmetným uznesením bolo rozhodnuté o jeho odmietnutí, nakoľko orgán činný v trestnom konaní uznal, že nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu v zmysle ust. § 216 ods. 1 a ods. 3. V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že je potrebné rešpektovať jednu z najvýznamnejších zásad na ktorých tkvie odvetvie trestného ale aj správneho práva, a tou je prezumpcia neviny, ktorá platí až do momentu kým nie je právoplatným rozhodnutím súdu rozhodnuté o vine obvineného.

24. Neodkladným opatrením sa zasahuje do dispozičnej sféry a obmedzeniu dispozičných práv odporcu, resp. žalovaného, a to za účelom ochrany, ktorá ma byť poskytovaná nároku, ktorého dôvodnosť osvedčí žalobca. Nakoľko žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, nebolo možné navrhovanému neodkladnému opatreniu vyhovieť. Pre správnosť uvedeného názoru odvolací súd uvádza, že vzhľadom na právnu úpravu obsiahnutú v ust. § 330 ods.2 CSP a charakter predmetného sporu by bola dosiahnutá úprava pomerov medzi stranami sporu nariadením neodkladného opatrenia totožná ako by sa dosiahla žalobou vo veci samej, čím by došlo k neprimeranému zásahu súdu do práv žalovaného, ktorý by bol v rozpore aj s ústavnoprávnou ochranou garantovanou v čl. 46 Ústavy SR. Ak by súd prvej inštancie rozhodol o vydaní hnuiteľných vecí, nahradil by tak rozhodnutie súdu v konaní vo veci samej, ktorému predchádza riadne zistený skutkový stav a vykonanie riadneho dokazovania, čo by malo neprimerané následky pre každého účastníka. (viď Uznesenie Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 4Cob/142/2021, zo dňa 02.12.2021)

25. Na základe vyššie uvedeného, odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a ods. 2 napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 2 CSP. Keďže žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný,

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).